

Ministeren lægger op til, at det skal være Erstatningsansvarsudvalget, der skal tage stilling til spørgsmålet om det ændrede princip i overensstemmelse med Scleroseforeningens henvendelse til os. Vi har naturligvis diskuteret det spørgsmål og fundet, at det var mest naturligt, at det var et særligt udvalg, der havde en særlig ekspertise på forsikringsområdet, der tog det her element ind som et led i den store gennemgang af lovgivningen.

I og med, som justitsministeren også sagde, at der har siddet et udvalg, som afsluttede sit arbejde i 1984, og som har beskæftiget sig med forsikringsaftaleloven i nogle år, må de jo også have tænkt nogle tanker, og de tanker kan man så genoplive. I øvrigt satser vi på, at vi kan få en forsikringsaftalelov, der har en fremtidssikring i sig, og som til fulde lever op til den mere moderne måde, som vi betragter forsikringstager på i dag sammenlignet med tidligere.

Vi ser frem til, at vi hurtigt får gennemarbejdet dette forslag og får det til afstemning, og så venter vi os meget af forsikringsaftalelovens revision.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er nogle sager her i Folketinget, hvor man oplever, at man løber en åben dør ind. Det vil jeg selvfølgelig gerne lykønske fru Anne Baastrup med, at hun har gjort i denne sag. Det er jo en åben dør, som fru Anne Baastrup har løbet ind, og til lykke med det.

Det har ikke været nødvendigt at bruge så meget tid til at skulle samle det store flertal, hvis det alene har knyttet sig an til et udvalgsarbejde om, hvorvidt vi i konsekvens af højesteretsdommen og den reaktion, der er kommet fra brancheorganisationen, der nu lægger op til overvejelse, skal lave om på lovgivningen på dette område. Det har været regeringens opfattelse fra første færd, og det har jeg orienteret Retsudvalget om for længst.

Spørgsmålet er, om Folketinget virkelig ønsker – og nu spørger jeg igen de partier, som også er noget optaget af lovkvalitet og ressourcetilforbrug osv. i den offentlige sektor – at der på baggrund af denne ene konkrete sag skal nedsættes et nyt stort lovforberedende udvalg, når vi just nedsætter et udvalg, der skal se på erstatningsansvarsloven, og som har samme indsigt osv. i det formueretlige område.

Kunne vi ikke bede dette udvalg med Ombudsmandens retschef, Jens Møller, som

formand om at afklare dette spørgsmål? Der er ingen af ordførerne, lagde jeg mærke til, der overhovedet knyttede bemærkninger an til den anden del af beslutningsforslaget, nemlig at nu skulle man igennem hele forsikringsaftalelovens bestemmelser og se, om der var behov for en revision.

Her er det bare, jeg siger: Under den tidligere borgerlige regering, Schlüterregeringen i 1984, måtte den daværende justitsminister acceptere en opløsning af et udvalg, fordi man sagde, at forsikringsaftaleloven er god i den forstand, at den ikke er nogen hindring for en udvikling hverken i produktudviklingen i forsikringsbranchen eller i forhold til at give plads til, at domstolene kan udvikle en domspraksis.

Jeg har forståelse for, at vi skulle lave det her store arbejde, hvis det var sådan, at der var flere partier, der i dag tilkendegav, at der var flere problemer end det, nemlig det og det og det problem, og det ville de partier gerne have overvejet i et nyt stort udvalgsarbejde.

Men det er der bare ingen, der har gjort. Og så er det, jeg bare stille og roligt spørger i fuld anerkendelse af, at fru Anne Baastrup har løbet en åben dør ind og samlet et flertal, som jeg aldrig nogen sinde ville kunne finde på at modsætte mig: Skulle vi ikke vælge den nemme løsning? Hvorfor gå den store omvej, når vi kan vælge en umiddelbar løsning, der ligger lige for?

Det kræver jeg selvfølgelig ikke noget svar på i dag. Jeg har fuld forståelse for, at når man har givet et tilsagn til fru Anne Baastrups ihærdige arbejde, så har man brug for lige at vende skråen og tænke sig godt om i Retsudvalget. Men tilbudet står stadig.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil nu sige, at den åbne dør først blev åben, dengang det viste sig for justitsministeren, at vi rent faktisk havde fået skaffet os et flertal uden om regeringen, fordi – og jeg har lige tjekket det med hr. Bendt Bendtsen – en af os havde stillet et spørgsmål til ministeren om, hvilke konsekvenser højsteretsdommen ville få justitsministeren til at tage. Der fik vi et svar, der gik på, at ministeren ikke fandt nogen konsekvenser.

Men efterfølgende, da ministeren helt klart kunne forstå, at der var et flertal udenom, så fik vi svaret, nemlig at personskadestatsningsudvalget skulle kigge på sagen.